

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהכים

פרשת יתרו
שנת תשפ"ו

גליון
קמ"ב

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- שעפֿשען אַ תּפֿלה -

וואס איז דער ציל פון א מוסד?

א מוסד האט איין ציל, אז די מלמדים און לערערנים זאלן פֿרעדיגן אין די קינדער אמונה; דער גאנצער טאג זאל זיך דרייען מיטן אייבערשטן, "דער אייבערשטער וועט העלפֿן", "דער אייבערשטער איז דא", "בעט דעם אייבערשטן", "שמועס מיטן אייבערשטן", "טראכט פונעם אייבערשטן", "מיר טוען דעם ווילן פונעם אייבערשטן", "מיר קומען פונעם אייבערשטן און באלד גייען מיר שוין צוריק צום אייבערשטן".

אין חדר איז דא נאך א וויכטיגע ציל, מען זאל לערנען מיט די קינדער די הייליגע תורה, וואס אויף זייער תורה שטייט די גאנצע וועלט, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבֿת קיט:): **"אין העולם מתקיים אלא בשביל הכל תינוקות של בית רבן"**.

אבער אין שולע איז נישטא נאך עפעס וואס איז אזוי וויכטיג ווי אריינפֿרעדיגן אמונה. מען דארף לערנען און דאווענען אין שולע מיט די קינדער, אבער דער עקר שבעקרים דארף מען צילן אויף די איין נקודה, אז אלע קינדער זאלן האבן א שטארקע קלארע אמונה, ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים קיט, פו): **"כל מצותיך אמונה"**, די גאנצע תורה האט דער אייבערשטער געגעבן נאר אז מיר זאלן וויסן אז עס איז דא איין איינציגער באשעפֿער וואס ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס און ער האט אלעס באשאפֿן.

ווען א קינד פֿרעגט אויף א מצוה: **"פֿארוואס דארף מען דאס טון?"** דארף מען אים ענטפֿערן אין איין ווארט: **"ווייל אזוי האט דער אייבערשטער געהייסן"**; נישטא

קיין פֿארוואס און קיין פֿארווען, מיר טוען דער רצון השם בתמימות ופֿשטיות.

מען עפֿנט קיין שולע נישט כדי די קינדער זאלן אויסוואקסן דאקטוירים און בוכהאלטערנס (רואה חשבון), נאר כדי זיי זאלן חתונה האבן און קענען זיין אידישע מאמעס. דעריבער דארף א לערערין האלטן קאפֿ זי זאל אריינפֿלעכטן ווערטער פֿון אמונה און השגחה פֿרסיות אינמיטן אלע לימודים.

שמייכלען צו די קינדער

א מלמד דארף אויפֿבויען די קינדער, זיי געבן אסאך גוטע ווערטער, און שמייכלען צו זיינע תלמידים; דאס וועט זיי עפענען די מוח און הארץ, זיי זאלן קענען מקבל זיין וואס מען לערנט מיט זיי.

ווען איך פֿלעג קומען צו מוהרא"ש - בין איך אלץ געקומען מיט אן ערנסטקייט, פֿלעגט מיר מוהרא"ש זאגן: **"דו ביסט צו ערנסט, דייןע תלמידים וועלן זיך דערשרעקן און נישט קענען מקבל זיין"**, אזויפֿיל מאל האט מיר מוהרא"ש געזאגט: **"געב א שמייכל, זינג מיט דייןע תלמידים, מאך זיי פֿרייליך"**, ווייל נאר אזוי איז דא מוחין מקבל צו זיין וואס מען לערנט מיט זיי.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס ווארפט צוריק א גוט ווארט?

דאס וואס עס קען צומאל פֿאסירן ווען מען געבט א גוט ווארט פֿאר א קינד אז ער רופט זיך אן: **"דאס איז נישט אמת"**, "דער רבי האט מיר נישט ליב", "קייןער דארף מיר נישט, קייןער האט מיר נישט ליב", קען זיין צוליב אפֿאר סיבות; אדער אז דאס קינד האט געהערט אסאך שלעכטע

ווערטער, עס קלינגט אים אין קאפֿ: **"ביסט נישט גוט, ביסט א שלעכט קינד"**, און יעצט ווען ער באקומט א גוט ווארט, מען זאגט אים: **"ביסט גוט"** - קלינגט אים די נישט גוטע ווערטער, דערפֿאר ווארפט ער דאס צוריק. אדער אז מען האט אים מחנך געווען מיט שקר, מען מען האט אים כסדר פֿארגעהאלטן: **"זיי ווי דעם קינד"**, **"פֿארוואס ביסטו נישט ווי יענעם?"** **"איך וויל דו זאלסט זיין ווי דעם קרוב, ווי דעם שכן"**, איז אפֿילו מען זאגט אים נישט דירעקט אז ער איז שלעכט, ווייסט ער אבער ביי זיך ק'ל זמן איך בין נישט ווי יענעם - בין איך שלעכט'.

אמאל קען אויך זיין אז דאס קינד איז זייער הונגעריג פֿאר גוטע ווערטער, און ער וויל דאס נאכאמאל הערן, דערפֿאר מאכט ער דאס אנוועק, ווייל ער האפט אז מען וועט אים דאס נאכאמאל זאגן.

דעריבער טאר נישט א מלמד ווערן דערשראקן ווען א קינד ווארפט צוריק א גוט ווארט, נאר ער דארף אים געבן א שמייכל און נאך א גוט ווארט, ווייל גוטע ווערטער איז פֿון די וויכטיגסטע זאכן פֿארן לעבן, בפרט פֿאר קינדער, די גוטע ווערטער עפֿנט זייער מוח און הארץ.

א גוט ווארט געדענקט מען א גאנץ לעבן

לאמיר זיך פֿרובירן צו דערמאנען וואס מיר געדענקען פֿון אונזערע קינדערישע יארן, וועט מען זען אז מען געדענקט כמעט גארנישט, אויסער א גוט ווארט, וואס מען האט באקומען פֿון א מלמד, דאס געדענקט מען אויף אייביג.

ווען מען פֿרעגט א מענטש: **"דערצייל מיר עפעס פֿון דיין מלמד"**, קען זיין אז ער

מוהר"ן חלק ב', סימן קכה), דוד המלך, פון איין זייט געפינען מיר זיין צעבראכן הארץ, גאנץ ספר תהלים איז א שטיק לב נשבר, אבער אויך האט דוד המלך געהאלטן פון זיך, און זיך בארימט, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פו, ב): **"שמרה נפשי כי חסיד אני"**, היט מיר אייבערשטער ווייל איך בין א חסיד; מען זעט פון דעם אז מען מוז האלטן פון זיך, טרעפן אין זיך גוטע זאכן, ווייל נאר אזוי קען מען געבן א גוטע געפיל פאר די קינדער און זיי אויפבויען.

דורך התבודדות האט מען גאר אן אנדערע טאג

ועל כולם דארפן מחנכים געדענקען וואס דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהב"ן חלק ב', סימן כה): **"ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל"**, התבודדות איז זייער א גרויסע זאך, עס איז גרעסער פון אלע עבודות.

איידער א מלמד גייט אריין אין פתח דארף ער בעטן דעם אייבערשטן א תפלה. ער קען עס טון אויפן וועג גייענדיג אין חדר, און אויך ווען ער שטייט שוין ביים טיר פאר ער גייט אריין אין פתח; קינדער מעגן מיטגעהאלטן ווי זייער מלמד בעט דעם אייבערשטן פאר ער גייט אריין אין פתח. און ער זאל בעטן דעם אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער העלף מיר עס זאל זיין א גוטע טאג, איך זאל אויפבויען יעדן קינד, איך זאל קיינעם נישט צעברעכן, און העלף מיר איך זאל זיך קענען אן עצה געבן מיט דעם קינד און מיט דעם קינד; העלף מיר איך זאל ליב האבן אלע קינדער און די קינדער זאלן מיר ליב האבן, עס זאל זיין חן צווישן אונז, און באזונדער העלף מיר איך זאל ליב האבן דעם קינד וואס איז נישט אזוי באהינט, איך זאל זיך אפגעבן מיט אים פאילו ער וואלט געווען מיין אייגן קינד; העלף מיר איך זאל גוט פארלערנען דעם לימוד, די קינדער זאלן מיר אויסהערן און פארשטיין, און אלע קינדער זאלן מצליח זיין."**

די גאנצע טאג איז גאר אנדערש אויב מען איז זיך מתבודד איידער מען גייט אריין אין פתח; מען האט א געשמאקע און זיסע טאג.

מען האט פשוט פארגעסן צו שעפּשען א תפלה

מיין מאמע תח"ה האט מיר דערציילט אז זי האט אמאל מיטגעהאלטן א שידוך וואס

ווערטער פאר אלע קינדער, נישט נאר פאר די שטיילע רואיגע קינדער וואס פאלגן יעדע זאך אויפן מינוט, נאר אויך פאר די לעבעדיגע קינדער וואס זענען אויס ווי זיי זענען נישט דרך ארץ'דיג אויפן ערשטן בליק. ווייל רוב פעלער אין א פתח זענען באמת נישט קיין חוצפה; עס זעט נאר אזוי אויס ווען מען קוקט אויף דעם פון אויבן אויף.

עס מוז זיין דרך ארץ אין פתח, מען טאר נישט מוותר זיין אויף חוצפה, אבער א מלמד דארף ניצן זיין שכל און הארץ צו פאטראכטן יעדן פאל באזונדער צו זען אויב עס איז טאקע חוצפה. א מלמד וואס איז אויסגעמוטשעט און פארמאטערט וועט אים יעדע ריר אויסקוקן ווי חוצפה, און ער וועט יעדע מינוט שרייען אויף א צווייטן: **"גיי ארויס פון פתח, אדער 'איך גיי רופן דיין טאטע'"**, אבער אויב מען איז גוט אויסגערוט און מען האט געגעסן א גוטע פרישטאג, ווערן פארשווינדן אסאך פראבלעמען פון זיך אליין, פלוצלינג טרעפט מען שוין נישט קיין חוצפה'דיגע קינדער.

איך געדענק פון מיינע קינדערשישע יארן אז איך בין געווען פון די לעבעדיגע קינדער; איך האב נישט געקענט אזוי גוט אלע בחינות סוף וואך. איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך בין געבוירן אפאר יאר איידער מען האט אנגעהויבן אראפצושטעלן א פתח אויב מען קען נישט אזוי גוט דאס לערנען, ווייל אויב דאס וואלט געווען אין מיין צייט וואלט איך אפּשער נאך היינט געזיצן אין חדר... אבער איך בין קיינמאל נישט געווען חוצפה'דיג.

נישט פארגעסן צו געבן פאר זיך אליין א גוט ווארט

א מלמד דארף אריינגיין אין פתח מיט א חיות און א פרישקייט, קוקן פאזעטיוו אויף יעדן קינד, געבן א גוט ווארט פאר יעדן קינד. און נישט פארגעסן צו געבן פאר זיך אליין אויך א גוט ווארט, אנערקענען דעם גרויסן זכיה וואס ער האט צו זיין א מלמד פאר קינדער און וואס פאר א גוטער מלמד ער איז, ווייל ווען א מענטש קוקט אויף זיך אז ער איז נאריש און שלעכט - קען ער נישט געבן גוטע ווערטער פאר אנדערע; נאר ווען א מענטש איז צופרידן מיט זיך אליין און שעצט זיך אליין, קען ער געבן גוטע ווערטער פאר אנדערע.

אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי

וועט ענטפערן: **"איך געדענק גארנישט פון יענע יאר"**, וואלט דער מלמד אים געזאגט כאטש איין מאל אינמיטן יאר: **"ביסט א וואויל קינד"**, **"ביסט א גוט קינד"**, וואלט ער שוין געהאט וואס צו געדענקען פאר זיין גאנץ לעבן.

איך געדענק זייער ווייניג פון מיינע קינדערשישע יארן, אויסער די גוטע ווערטער - דאס קען איך נישט פארגעסן; איך געדענק גאר שטארק א גוט ווארט וואס מיין מנהל האט מיר געגעבן. די מעשה איז געווען, ווען איך בין געווען אין פתח ג' האט מיין טאטע שליט"א געלערנט מיט מיר פרינאוט א בלאט גמרא, אין די צייט וואס אין חדר לערנט מען נאכנישט קיין גמרא, נאכן ענדיגן דעם בלאט גמרא האט ער מיר געזאגט: **"גיי צו דיין מנהלים אפיס און זאג פאר דיין מנהל אז דו ווילסט זיך פארהערן ביי אים דעם בלאט גמרא"**. איך האב זיך זייער געשעמט צו גיין צום מנהל זיך פארהערן דעם בלאט גמרא. ביינאכט פרעגט מיר מיין טאטע: **"נו, ביסט געגאנגען צום מנהל זיך פארהערן דעם בלאט גמרא?"** האב איך געענטפערט: **"גיין, איך האב זיך געשעמט"**, האט מיר מיין טאטע געזאגט: **"הער זיך צו, מארגן קענסטו נישט אהיימקומען פון חדר נאר אויב דו ביסט געווען ביים מנהל און זיך פארהערט דעם בלאט גמרא"**. צומארגנס בין איך געגאנגען צום מנהל, דער מנהל פרעגט מיר: **"וואס ווילסטו אינגעלעך?"** האב איך געענטפערט: **"איך וויל זיך פארהערן א בלאט גמרא"**, דער מנהל איז אויפגעשפרינגען פון זיין בענקל און געזאגט מיט התפעלות: **"פּששש, א בלאט גמרא!"** און ער האט מיר פארהערט דעם בלאט גמרא, נאכדעם האט ער מיר גענומען אויף זיינע אקסלען און מיר ארומגעטראגן צו אלע פיתות און געוויזן פאר אלע קינדער: **"ער איז א וואוילער אינגל, ער האט זיך פארהערט א גאנצע בלאט גמרא!"**

דער מנהל האט מיר געגעבן אזויפיל פבד און אויפמערקזאמקייט אז אפילו איך בין שוין היינט עטליכע אין פערציג יאר, ליגט עס מיר נאכאלץ אין די ביינער, אז איך שליינג עס נאך אראפ און איך געדענק נאך ווי גוט איך האב זיך געשפירט.

על פי רוב זענען די לעבעדיגע קינדער נישט קיין מחוצפים

א מלמד דארף שמיכלען און געבן גוטע

קען אמאל אויסקוקן פאר א מענטש אז אלעס איז מסודר, און ער פארגעסט צו שעפֿשען א תפלה צום אייבערשטן, ביים סוף ווערט אלעס אויס...

מען קען זיין א געלונגענער מלמד און א געלונגענער מחנך, מען טאר אבער נישט פארגעסן צו שעפֿשען א תפלה צום אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער העלף איה זאל מצליח זיין"**, ווייל נאר דורך תפלה קען מען האבן הצלחה.

אפהאלטן דעם שידוך, האט זיך מיין מאמע אנגערופן: עס האט נישט מיט קיינעם, נישט מיט זיין משפחה און נישט מיט איר משפחה, דער שידוך האט אויסגעקוקט אזוי פאסיג אז מען האט פשוט פארגעסן צו שעפֿשען א תפלה צום אייבערשטן: **"אייבערשטער העלף אז דער שידוך זאל צושטאנד קומען"**.

דאס איז א מורא'דיגע נקודה וואס יעדער מענטש דארף וויסן און לעבן דערמיט; עס

האט געהאלטן נאנט צו ווערן, אלעס האט געקלאפט, אפילו די בדיקות פון דור ישרים, דער שדכן האט געזאגט אז ביידע צדדים זענען מסכים צום שידוך און מען קען שוין אנגרייטן א לחיים, אבער די לעצטע מינוט איז דער שידוך געווארן אויס וועגן עפעס א קלייניקייט וואס איין צד האט זיך געשטעלט דערויף. זאגט מיר מיין מאמע אז זי האט געהערט ווי מענטשן טענה'ן זיך: **"זיי זענען יא גערעכט פארן אפהאלטן דעם שידוך"**, **"זיי זענען נישט גערעכט פארן**

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארוואס פאלגט נישט דאס קינד?

שאַלַה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יִישׁר כַּח אויף די געוואלדיגע שיעורים און בריוו, זיי זענען פאר מיר א בחינה פון מים קרים על נפש עיפה, איה בין זיך זייער מחזק און איה פארבעסער זיך אסאך דורך דעם.

איה האב געוואלט פרעגן ווי אזוי מען קען וויסן א חילוק צי א קינד טוט נישט וואס מען האט אים געהייסן ווייל עס איז אים באמת שווער דאס צו טון, אדער נאר ווייל ער נוצט אויס די שוואכקייט פון די עלטערן?

איה קען אמאל הערן ווי דאס קינד זאגט: **"טאטי וועט הייסן צוויי דריי מאל, און נאכדעם וועט ער פארגעסן"**, אדער: **"איה וועל ווארטן ביז מאמי האט שוין נישט קיין כח, און איה וועל עס נישט דארפן טון"**, ווען איה זע אז דאס קינד טוט נישט וואס מען האט אים געהייסן, ווי אזוי ווייס איה פארוואס ער טוט עס נישט?

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפתח קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איה האב ערהאלטן דיין בריוו.

לערן אויס דינע קינדער אז מען דארף פאלגן טאטע מאמע, חינוך איז נישט גרינג אבער עס לוינט זיך צו אינוועסטירן אין דעם. קינדער וועלן פרובירן מיט אלע וועגן זיך ארויסצודרייען פון העלפן און פאלגן, אבער ווען די קינדער זעען אז די עלטערן זענען שטארק, די עלטערן שטייען שטארק אויף

דאס איז אזוי ווי מקריב זיין קרבנות, דאס איז די העכסטע עבודה. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: **"ביי מיר איז חשוב מחנך צו זיין מיינע קינדער אזוי ווי תיקון חצות"**; רבי נתן זכרונו לברכה האט געוואלט גיין שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין זאגן תיקון חצות, אבער אזוי ווי ער האט געהאט א שטוב מיט קינדער, פלעגט ער ווארטן זיי זאלן אהיים קומען פון חדר, וואס דעמאלט פלעגט ער זיי מחנך זיין צו מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע און אנגרייטן נעגל וואסער, און דאס האט אים געשטערט פון גיין שלאפן פרי, האט ער געזאגט אז דאס איז ביי אים אזוי חשוב פינקט ווי די עבודה פון זאגן חצות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישלח, שנת תשפ"ה)

דארף מען אויפוועקן די קינדער אינדערפרי?

שאַלַה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איה בין נישט קיין ברסלב'ער חסיד, פון דעסט וועגן לערן איה יעדע וואך די וועבנטליכע קונטרסים עצתו אמונה, אשית עצות בנפשי, שיעורי חינוך, און גליון היכל הקודש, און ברוך השם אז זייט מיינע בחור'ישע יארן, שוין איבער צוואנציג יאר, וואס איה בין מעביר סדרה יעדע וואך די פרשה אום פרייטאג, און איה האב שוין אויך זוכה געווען צו ענדיגן עטליכע מאל ששה

"מעשה אבות סימן לבנים" (ענין פנחמא לך לך,

סימן ט), יעקב אבינו לערנט אונז, ווען א מענטש וויל דינען דעם אייבערשטן, ער וויל בויען א מזבח, ער וויל מקריב זיין קרבנות - זאל ער אריינלייגן ארבעט אין חינוך הבנים והבנות, די מזבח פון א איד דארף זיין זיינע קינדער, חינוך הבנים והבנות איז די גרעסטע עבודה,

סדרי משנה מיטן ברטנורא, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

איך האב געזען אינעם קונטרס אשית עצות בנפשי פון פרשת אמור אז א טאטע דארף אויפנועקן די קינדער, און נישט ארויסגיין פון הויז ווען דאס קינד שלאפט נאך; דאס איז אבער אנדערש פון וואס איך האב געזען און געהערט איבער דעם ענין פון בין הזמנים, ווען א זעכצן יעריגער בחור איז אינגערהיים, צי דער טאטע זאל זיין דער פאליציי מאן פונעם בחור, אים אויפצונעמען אין צייט צו קריאת שמע און דאנענען, אדער ער זאל אים אויפנועקן איינמאל און פון דארט און ווייטער איז די אחריות אויפן בחור אליין, און די שיטה פון יעדן איז אז אויב וועט דער טאטע שטיין צופיל אויפן קאפ פונעם בחור, וועט ער אים מער דערווייטערן.

איך וויל וויסן אויב דער ראש ישיבה שליט"א האלט אנדערש, אדער רעדט דער ראש ישיבה שליט"א פון קלענערע קינדער וואס מען קען נאך גרינגער מחנך זיין?

איך האף צו באקומען א קלארע ענטפער אויף דעם, נישט א כלליות דיגע ענטפער איבער די חשיבות פון מעביר סדרה זיין און לערנען משניות, וואס דאס ווייס איך שוין פאר איבער צוואנציג יאר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ח' סיון, אסרו חג, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס ווענדט זיך לויט די ליבשאפט צווישן דער טאטע מיטן קינד; איז דא ליבשאפט - מעג מען זאגן און מען דארף זאגן און מען פועלט מיטן זאגן, אז עס איז דא ליבשאפט צווישן טאטע און קינד - וועט דער טאטע פועלן, איז נישטא ליבשאפט און נאנטקייט - דעמאלט איז נישט פדאי צו זאגן, ווייל נישט נאר עס וועט נישט אויפטון, עס וועט נאר ערגער מאכן.

דאס איז א גרויסע און וויכטיגע פלל

ביי עלטערן וואס ווילן פועלן ביי קינדער ווי אזוי זיך צו פירן, און ביי מחנכים וואס ווילן מחנך זיין די תלמידים, און אויך ביי מאן און ווייב; אז מען וויל עפעס פועלן, מען וויל זאגן וכו' - דארף זיין ליבשאפט און נאנטשאפט. אזוי ווי מיר געפינען ביים אייבערשטן, די הייליגע חכמים זאגן (רש"י פרשת ויקרא, פסוק א): "לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה לשון חבה, לשון שמללכי השרת משתמשין בו", ווען דער אייבערשטער האט געוואלט זאגן א מצוה פאר די אידן, האט ער קודם גערופן די אידן מיט א ליבשאפט, מיט א וועג ווי די מלאכים רעדן איינער צום צווייטן, מיט גרויס ליבשאפט, און נאכדעם געזאגט וואס מען דארף טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצות אמונה פרשת בהעלותך, שנת תשפ"ה)

איך האב פארלוירן מיין סבלנות, מעג איך זיין מלמד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ביז יעצט האב איך אויך נישט געהאט קיין סאך סבלנות אין חדר, און איך האב זיך צומאל פארלוירן און געשלאגן, יעצט האב איך פארלוירן א גרויס חלק פון מיין געהאלט, און איך האב נאך ווייניגער סבלנות; מעג איך זיין א מלמד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, שובב"ם, י"א אדר א', שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויסדריקליך אז נישט, אויב דו פארלירסט זיך און דו שלאגסט די קינדער - טארסטו נישט זיין קיין מלמד. מוהרא"ש זאגט, א מלמד וואס נוצט הענט - טאר נישט זיין קיין מלמד, און אז ער זוכט פרנסה זאל ער גיין ארבעטן ביים צאמנעמען די מיסט און אויסגעבן די פעס אויף די קאנעס, אזוי ווי מען זעט ביי די וואס ארבעטן ביי די מיסט ווי זיי ווארפן די קאנעס מיט פעס און רציחה.

שלאגן פון פארלוירנקייט - איז פארקערט פון חינוך, בכלל שלאגן איז נישט גוט. דער רבי האט נישט געלאזט שלאגן, דער רבי האט פארגעהאלטן רבי נתן היתכן ער האט געגעבן א פראסק פאר זיין זון, און דאס איז אויך נישט געווען פון פארלוירנקייט, רבי נתן האט געטראכט אז זיין זון וויל נישט פאלגן, אריינקומען זיצן נעבן דעם גאסט וואס האט געהאט א שלעכטע שווערע גערוף, האט אים רבי נתן געגעבן א פאטש, און מיט דעם אלעם האט דער רבי אים פארגעהאלטן: "א קינד שלאגט מען?" און זיכער נישט ווען מען ווערט פארלוירן און מען טיילט פעטש רעכטס און לינקס, אזא איינער טאר נישט האבן מיט קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצות אמונה פרשת כי תשא, שנת תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליין, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370